

A VASUTIMUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 5a sz. (I. em. 11. a.)
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:

Egy óra 40 (80 fillér)	Félévre 2.40 (4.80 Kor.)
Negyedévre 1.20 (2.40 „)	Egyes szám 20 fillér.

A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi helyisége Rottenbiller-utca 5a sz. alatt van. (I. emelet, 11. ajtó).

Szegény embert még az ág is huzza.

— Irta: Dr. Kadosa Marcel. —

Hogy a szegény ember már a szegénységénél fogva is rosszabb helyzetben van, mint a gazdag: ezt ugyan senkinek se kell az újságból kiolvasnia. Ezt az igazságot hamar megtanítja az emberrel az élet iskolája. Hallatlanon lónak és gaz rendszer szerint az egész világ úgy van berendezve, mintha csupa gazdag ember lakna a földi térségeken. Holott az emberiség kilencven százaléka az ágrul szakadt szegényekből telik ki, akik úgy élnek ebben a gazdagok részére berendezett világban, mint valami idegen bolygócsillagon: a bölcsőtől a koporsóig nem tudják megtalálni nyugodalmat helyüket és boldogságukat, ami pedig egyformán kidukálna minden teremtetett lénynek a földön.

Nem erről a tízezer esztendősi igazságról, jobban mondva tízezer esztendősi igazságtalanságról akarok én most morfondirozni, se nem e fölött keseregni. Ez már így lesz mindaddig, amíg szegények és gazdagok lesznek a világon, ami hogy meddig lesz, azt jövendőljék meg a próféták: nekem a jövendő mondás nem kenyerem. Megelégszem avval, hogy beállok azok közé, akik vállat vállhoz vetve dolgoznak és küzdenek azért, hogy ne legyen így örökké, amint volt eddig és van manapság. De amíg a célhoz érünk, addig tudom, hogy a szegénynek a természet törvényei szerint muszáj rosszabb, hátrányosabb, nyomorultabb helyzetben lennie, mint a gazdagnak. Hiszen éppen ebben az ellentétben van a gazdagság mivolta.

De rettenetes azt látni, hogy ahol nem volna muszáj, ott is temérdek helyen, számtalan viszonylatban szenved a szegényebb ember. Semmiért.

Csak azért, mert senki se törődik az ügyével, bajával, panaszával. Egy-egy ostoba intézkedés, a törvénynek valamely fogyatékosága vagy igazságtalansága néha valóságos pusztító kór-sága milliónyi szegény embernek. És meg lehetne változtatni, senkinek se érdeke, hogy meg ne változtassák, ellenben millió embernek égető szüksége, hogy megváltoztassák, mégse változtatják meg. A sok-sok körny, panasz, keseregés, szenvedés nyom nélkül tűnik el az űrben: nincsen semmi fogantatja, senkit se hat meg annyira, hogy munkába fogjon a meghatottságtól és kpusztítsa a szegény ember ellen borzasztó igazságtalanságot tartalmazó intézkedést a világból.

Egy szolnoki tagtársunk járt nálam a napokban keserves panaszszal. Végrehajtást vezettek ellene és lefoglalták a munkabérét.

Mit jelent az, hogy lefoglalták a munkabérét?

A végrehajtási törvény szerint a fizetést húzó emberek három kategóriába vannak sorozva.

Az első kategóriába tartoznak azok, akiknek az államtól, megyétől, községtől, egyháztól, hadseregtől, vasutótól kapják fizetésüket. Ezek évi fizetésének csak egy harmada foglalható le végrehajtásilag, de az is csak akkor, ha ez az egyharmad fölözi a 800 forintot. A tizenkét ezer forintos fizetésű miniszter fizetéséből tehát csak 4000 forint foglalható le. A kilencszáz forint fizetésű hivatalnokéból már csak 300 forint volna lefoglalható, de miután ebből csak 100 forint fölözi a 800 forintot, ennél fogva csak ez a száz forint foglalható le. A 800 forintos fizetésű hivatalnokéból pedig egy fitying se.

A második kategóriába tartoznak mind azok az állandó köz- vagy magán-szolgálatban lévő hivatalnokok és szolgák, akik az első kategóriába nincsenek besorozva, a bankok, részvénytársaságok hivatalnokai, szolgálói. Ezek évi fizetésének a fele foglalható

le, de csak akkor, ha ez a felezés az ötszáz forintot fölözi.

A harmadik kategóriába végül a napszamosok tartoznak. Ezek napi keresetének 1 frt 50 krajcárt meghaladó része lefoglalható.

Könnyű nyomon kísérni a törvény gondolatmenetét. Minél rosszabb sorsban él valaki, minél mostohább viszonyok között, a törvény nem annál jobban, hanem annál kevésbé veszi oltalomba. A miniszter urrál készséggel elismeri, hogy az embernek mindenekelőtt élnie kell és csak azután gondolhat adósságának a fizetésére. A bankhivatalnoknál is megengedi még ezt valamennyire. De már a napszamosnál alig. És itt nem tekintem azt az ostobaságot, hogy a Budapesten dolgozó napszamosnak éppen úgy lefoglalható az 1 frt 50 krajcárt meghaladó napibére, mint Bugybereken. Holott Bugybereken 1 forintból megél a család tisztességgel, Budapesten és egyéb ipari helyeken, városokban pedig 3 forintból is csak tengődik.

Íme tehát nem csak az élet tesz óriási különbséget a jobb és rosszabb sorsban lévő ember között. Nem elég az, hogy az egyik kevesebbet keres, mint a másik: még a törvény is kevésbé védelmezi a kicsi és bizonytalan keresetűt, mint a nagy, állandó és biztos fizetésűt.

És még ez se minden.

A mi szolnoki tagtársunk azt jött elpanaszolni, hogy a szolnoki műhelyben a lefoglalt fizetésű munkásnak nemcsak a napszámját, illetőleg ennek 1 frt 50 krajcárt meghaladó részét tartja vissza a főnökség, hanem az akkord-keresményt is. Ilyen módon azután az így végrehajtás alá vont munkásnak teljes lehetetlenség megélnie, mert azt minden épeszü ember könnyen beláthatja, hogy 1 forint 50 krajcárból Szolnokon családot eltartani képtelenség.

Nekem nem volt újság, amit szolnoki tagtársunk fölpanaszolt. Mindenütt így cselekszik a főnökség, Budapesten is, másutt is és százszor hallottam

már azt a könnyes panaszt, amelyen a magam tudományával nem tudok segíteni.

De az igazgatóság tudna, ha akarna. Szolnoki tagtársunk azt állítja, hogy a mostani főnök elődje nem vonta le az akkord-keresményt a lefoglalt fizetésű napszámos munkásnak. És ezt el is hiszem neki, mert erre megvan a lehetőség. Csak egy kis jóakarattal hozzá. Minden magánmunkaadó készségesen segít alkalmazottján, hogy ennek a megélhetéshez szükséges keresetét ne vigyék el a hitelezők, akik elvégre is nem vehetik ki az adós családjának szájából a falat kenyeret.

Az akkord keresmény nincsen előre biztosítva, az tehát mint aféle esetleges természetű kereset le se foglalható. Lefoglalható volna belőle legrosszabb esetben is csak annyi, amennyi a foglalás percében bent van belőle. De a jövőre vonatkozólag képtelenség lefoglalni azt, ami csak esetleges kereset, amit az adós maga se igényelhet előre senkitől.

Sokkal erőszakosabb törvényt magyarázatba is szívesen belemennek a törvényt magyarázó urak, ha gazdag emberek érdekeiről van szó. Ezt a kis erőltettséget, amely abban volna, ha az akkord keresményt mint mellékes és esetleges keresetet nem tartanák vissza a hitelező részére, bátran a lelkiismeretére vehetné minden főnök.

És ha most a hitelező beperelné a vasutat, mert nem tartotta vissza az akkord keresményt is, nos hát akkor legalább bírósággal eldöntetnék a kérdés véglegesen. A vasútnak ezer pöre van egy esztendőben, egyet rászánhatna arra is, hogy sok ezer szegény mun-

kásának az érdekeit megvédelmezze benne.

És ha a bíróság ki is mondaná, hogy az akkord keresmény is visszatartandó — akkor majd én ajánlanék olyan módot, amelyen annak dacára is meg lehetne menteni a munkás akkord keresményét a munkásnak. Tud ilyent különben az igazgatóság maga is találni, ha akar.

Hát miért nem akar? Miért nem kutatja ki legalább a bíróság álláspontját ebben a kérdésben? Ezernyi ezer munkás égető érdeke talán csak megérdemli, hogy valami történjék ebben a dologban.

*

Az itt elmondottakhoz a magunk részéről csak annyit fűzünk hozzá, hogy ebben az értelemben a legközelebbi napokban felterjést intézünk az igazgatósághoz, amelynek így módjában lesz majd egy nagy visszaélésen segíteni — minden költség nélkül.

A szerk.

A Magyar Vasutas szerkesztősége és kiadóhivatala augusztus elsejétől kezdve VII., Rottenbiller-utca I. sz., I. em. 10. szám alatt lesz.

A fűtők mozgalmá.

A Magyar királyi államvasutak kinevezett alkalmazottai között kevés kategória van, amelynek helyzete mostohább és munkája nehezebb volna, mint a *fűtőké*. Csak aki maga tapasztalta, tudja igazán megítélni, micsoda *sorvasztó*, *gyilkos munkát* végez a fűtő. És ennek ellenében a fizetés, bánásmód dolgában a lehető legrosszabbul áll a fűtő, úgy hogy bátran elmondhatjuk: kinos-ke-

serves munkájával fordított arányban áll a jutalma.

Csak természetes dolog, hogy most, amikor a vasutasok minden kategóriája memorandumba foglalja követeléseit és siet vele a fölöttesekhez, a fűtők is szükségét látták annak, hogy segítsenek mostoha helyzetükön. Eljöttek hozzánk és közibénk tanácsot és segítséget kérve. Szívesen szolgáltunk mindakettővel. A tanácsunk az volt, amit minden józan és becsületes ember tanácsolni köteles, hogy fűtő testvéreink *szervezkedjenek, tömörüljenek*. Ha ők egymás között teljes egyetértésre jutnak és a már szervezett vasúti munkásokhoz csatlakoznak, akikkel teljesen azonosak az érdekeik, akkor kívánságaiknak kellő súlyt és tekintélyt kölcsönözhetnek. De *csakis* akkor, különben minden mozgólódásuk meddő marad.

A jóakaró, becsületes tanácsoson kívül becsületes munkával is iparkodunk hozzájuk fordult fűtő testvéreinknek segíteni. Az ország minden részéből hozzánk érkezett levelek és véleménynyilvánítások alapján *kidolgoztunk egy emlékiratot*, amelyben alaposan és részletesen föl vannak sorolva a fűtők összes jogos és méltányos kívánságai. Az emlékiratot egész terjedelmében közölte lapunk. Ezzel akartuk lehetővé tenni, hogy a fűtők még megvitathassák az emlékirat minden egyes pontját, azután pedig az illetékes helyre eljuttathassák és így a fűtő testvéreink helyzete javuljon.

A Vasúti Munkások Szövetségének őszinte egyenes és becsületes munkáját a fűtők javarésze teljesen méltányolta. Igen sokan a fűtők közül — majdnem az összesség fele-része — csatlakozott Szövetségünkhöz és legelkesebb tagjaink közé tartoznak.

Akadtt azonban egynéhány fűtő kollegánk, akik — nem kutatjuk, mi okból és szárdékből — a szépen indult szervekedés szétforgácsolását tüzték ki célul. Megbiztak ügyük vezetésével egy *teljesen idegen embert*, valami városi irnokot, akinek sem gyakorlata, sem hozzáértése, de bizonyára képessége sincs arra, hogy ilyen mozgalmat eredményre vigyen. Azután országos értekezletet hívtak egybe, amelyen össze is jöttek több városból a fűtő testvéreink.

Ezen az értekezleten mindenképp az

A „Magyar Vasutas“ tárcája.

A rossz lelkiismeret.

Irta Ferdinand Hanusz.

A választójogi tüntetés esetén történt.

A pályaudvaron indulásra készen állt a gyorsvonat. A vagonok ajtai becsapódtak, a vonatvezető megadta a jelt, a kalauzok jelezve, hogy minden rendben van, felemeltek karjaikat.

Ebben a pillanatban egy idősebb ur rohant át a perronon, felszakította a vagon ajtaját és lihegve jött a kocsik belsejébe.

— Hála isten! — sóhajtott és leült egy üres padra.

— Majdnem elkésett, mondta egy szembeülő, utazónak látszó uriember.

A megszólított felsóhajtott.

— Istenem! Még csak az hiányzott volna, az én koromban valóságos kin az utazás; de mit tegyen az ember. Ha kedves az élete, nem tehet mást; hátat kell fordítania a bűn félszékének, a nagy városnak.

— Talán veszélyben forog az élete? — kérdezte csodálkozva az utazó.

Az öreg még jobban elcsodálkozott a kérdésén.

— Ugy? Hát ön semmit sem tud arról, ami holnap készül? Holnap tör ki a forradalom... Rablás, gyilkolás, halál és bűn dühöng majd az utcákon... És ön erről természetesen semmit sem tud... Borzasztó... borzasztó...

Letörtelte homlokáról az izzadságot és féltékeny nézett körül.

— Ugy látszik, hogy az ön féltelme megokolatlan — jegyezte meg a szemben ülő. Csak békés tüntetés lesz a választói jog érdekében.

— Ön javithatlan optimista; ön nem ismeri a munkásokat. Majd elmondok önnek egy esetet, ebből láthatja, hogy mily békeszeretők a munkások... Fivérem asztalosmester. Nem szorulna rá, hogy a munkásokkal mérgeződjék, azonban annyira szívéhez nőtt az üzlet, hogy a munkások iránt való szeretetből nem adja föl. A munkások, — mint tudja, nagyon követelődzők — egy szép napon bizonyos követeléseket támasztottak. Fivérem — olyan jó fickóféle — meg akart mindent adni. De én visszatartottam tőle és a munkásoknak magyarázni kezdtem, hogy mily veszedelmes játékot üznek. Tudja mi történt? Majdnem, hogy elverték... Ime, itt a példa, hogy mily békeszeretők a munkások.

— Nem kellett volna így cselekednie; de mi köze van ennek a holnapi eseményekhez.

— Ön nem tudja fölfogni? Akkor már tudom... Ön is azok közé tartozik, kik a munkásban angyalt, a vállalkozóban kizsákmányolót, népnyzót látnak... Holnap betörnek lakásomba, mindent összevernek, elrabolják keserves izzadsággal szerzett vagyonomat... Hahaha... üres lesz a lakás, a vagyonom itt van nálam...

Egyik kezével megelégedetten csapott egy börtáskára, mely az oldalán lógott.

— Tudja — folytatta — én is voltam valaha munkás. Németországban hat márkát

kerestem hetenkint, de sosem gondolkoztam úgy, mint a mostani munkások.

— És meg volt elégedve akkori bérével?

— Azt éppen nem mondhatnám. De akkori vállalkozóm meg is lakolt érte; gyára leégett és mint szegény ember halt meg; viszont én — hála isten — mégis fölvergődtem és ma már vagyonom kamataiból élek.

— Ez kellemes dolog lehet.

— Kellemes lenne, ha az ember békében élvezhetné megtakarított vagyonát; ha nem kellene örökösen attól rettegnie, hogy egy szép napon hivatlan kezek megrabolják... Istene:n, istenem, mi mindent kell még megérem.

Sovány ujjával megsimogatta ritka, ősz haját, míg másik kezét reszketve a táskára tette.

— Hová utazik? — kérdezte az utazó kis vártatva.

— Máriacellben maradok néhány napig. Oly híres bucsujáró helyen biztonságban van az ember.

Ebben a pillanatban megállt a vonat; nagyobb csapat munkás lépett a vagonba.

Az öreg egy darabig mereven bámult a kormos arcú, izmos munkásokra; a börtáskát még jobban magához szoritotta. Aztán, mintha vipera csipte volna meg, fölugrott, fölzakította az ablakot és elkezdett orditozni:

— Kalauz! Kalauz! Gyorsan másik waggont, ebben kiűtött a forradalom.

A munkások hangosan föl kacagtak. Az öreg sietve hagyta el a kocsit. Reméljük, hogy az öreg ép tagokkal érte el Máriacell, az irgalom helyét...

emlékirat dolgát akarták elintézni. És itt mindjárt kiderült, hogy milyen keveset ért az a városi vezető a dolgokhoz és hogy milyen jó szolgálatot tett a fűtőknek Szövetségünk és a lapunk. Ugy oldották meg a kérdést, hogy egész egyszerűen *lemásolták a lapunkban közölt memorandumot és azt vitték az elnökgazgatóhoz és a kereskedelmi miniszterhez. Ujat, jobbat nem tudtak csinálni, ami föltétlen beismerése annak, hogy a mi Szövetségünk a legjobban tudja képviselni a fűtők érdekeit is.*

Azután egy «országos fűtő-egyesületre» folyt a tanácskozás, de nem tudtak eredményre jutni. Az a «városi ur» leginkább kötötte az ebet a karóhoz, mert az ő érdekeit egy külön egylet tudná kielégíteni. De nem a fűtők érdekeit. A tanácskozáson jelen volt fűtők jó része a mi Szövetségünk tagja és lelkes szavakban méltatták Szövetségünk függetlenségét és céltudatos működését. Ők viszont azt kívánták, és ezt alaposan meg is indokolták, hogy a fűtők csatlakozzanak a mi Szövetségünkhöz, ahol teljes elismerést és otthont fognak találni.

A többség helyeselte ezt az óhajt, de határozatot nem hoztak. Az ellenkező véleményen levők, főként pedig a «városi vezető ur» azzal érveltek a Szövetségünk ellen, hogy itt a kinevezettek csak *pártoló* tagok lehetnek, így tehát másodrendű tagok, akiknek nincs ugyanannyi joguk, mint a munkásoknak, akik rendes tagjai a Szövetségnek.

Akik ezt állították, vagy nem olvasták el jól Szövetségünk alapszabályait vagy szándékosan és rosszakaratúan félyremagyarazzák. Igaz, hogy az alapszabályok szerint a munkások «rendes», a kinevezettek «pártoló» tagjai lehetnek csak a Szövetségnek. De ennek igen egyszerű az oka és semmi képpen sem az, hogy a kinevezett testvéreink kisebb becsben, vagy kevesebb jogban részesüljenek, mint a munkástársak. Ez a megkülönböztetés pusztán *külső formáság*, de semmi jelentősége nincs. Kénytelenek voltunk megcsinálni, különben nem hagyták volna jóvá az alapszabályokat Turtsányiék aknamunkája és okvetetlenkedése folytán, akik azt akarták keresztül erőszakolni, hogy kizárólag csak munkások lehessenek Szövetségünk tagjai. Feltették a «seftjüket» a szegény flotasok. Mi pedig kénytelenek voltunk azt a külső megkülönböztetést fölvenni az alapszabályokba.

De tessék bárkinek elolvasni a Szövetség-alapszabályok 5. szakaszának b) pontját. Ott a következő mondatot fogja találni: «A *pártoló* tagok *jogai* és kötelességei a *rendes* tagokéival *egyenlők*». Teljesen egyenjogú nálunk minden tag. A kinevezett épp annyi előnyben és jogban részesül, mint a munkás; a munkásnak pedig ugyan annyi a joga és kötelessége, mint a kinevezettnek.

All ez a vezetésben való részvételre is. Alig van helyi csoportja a Szövetségnek, ahol ne volna egy vagy több kinevezett tagtárs a vezetőségben. Csak egy példát említenek fel. Szövetségünk *sziszteki* helyi csoportjában a 14-tagú vezetőség között tizenegy a kinevezett. Az elnök egy főkalauz, a jegyző egy pályafelügyelő, a pénztárnok egy kocsimester, az ellenőrök raktármesterek és egy kocsvizsgáló stb. Az egész lajstromot akárki megteáíthatja ebben a számunkban a «Szövetségi ügyek» alatt. Tehát nincs ok a panaszra a háttérbe szorítás miatt. Sőt ellenkezőleg, *minden téren* a legnagyobb előzékenységgel és méltánlással találkoznak kinevezett testvéreink.

Bővebben terjeszkedtünk ki erre a tárgyra, mert meg akarjuk óvni a fűtőket egy baklövéstől, amely elsősorban rájuk nézve lehet csak káros. Az egyetlen helyes és okos utat csak akkor követik, ha *egyől-egyik csatlakoznak a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez*. A fűtők nagy része már ugyanis itt van; itt vannak a fűtőházi munkások majdnem kivétel nélkül, itt tömörül a vasutasok körül

valahány céltudatos, komoly és józan ember van, aki többre becsüli a függetlenséget és becsületességet nagyurak talpa nyalásánál. A fűtőket is ide vezeti minden érdekük. A testvérek támogatók tizezeit találták itt, erős várat és bátor szócsövet a mi lapunkban.

*

(Felkérjük olvasóinkat, hogy ezt a cikket a fűtők között terjesszék. Nincs fűtőház, ahol ne olvassák lapunkat. Akik olvassák, gondoskodjanak, hogy a fűtők is elolvassák. Az igazságnak és a közérdeknek tesznek ezzel nagy szolgálatot. A szerkesztőség.)

S Z E M L E.

BELFÖLD.

A műhelyi szakosztály új vezetője.

A kereskedelemügyi miniszter *Novelly Imre* igazgató-helyettest a műhelyi szakosztály vezetése alól való felmentése mellett a gépészeti főosztály igazgatói teendőinek ideiglenes ellátásával megbízta. A gépészeti főosztály vezetőjének állandó helyetteséül, szakosztályfőnöki minőségének változatlan fentartásával *Szlabey Ernő* főfelügyelőt, szerkesztési szakosztály főnökét, a *műhelyi szakosztály vezetői teendőinek ellátására Müller János főfelügyelőt, az Északi főműhely főnökét* rendelte ki a miniszter.

Ismeretes, hogy *Müller János* ural e lapok hasábjain ismételtelen kellett foglalkoznunk. Az Északi főműhely munkásai részéről érkezett számos panasz készített minket arra, hogy a nagy nyilvánosság elé vigyük a Müller ur vezetésé alatt állott műhely viszonyait. A dicséret meleg szavaival tehát nem fogadhatjuk a műhelyi szakosztály új vezetőjét előléptetése alkalmából. De gáncsolni sem akarunk. A tárgyilagosság és udvariaság legszigorubb szabályait követjük, amikor kijelentjük, hogy *Müller János* jövőben tanúsítandó magatartásáig fölfüggesztjük ítéletünket. Az ország legnagyobb Máv. műhelyének éléről az összes műhelyek legfőbb vezetőjének a tiszttségére jutott Müller ur. Sok jót, hasznosat és a Máv. intézményére nézve üdvöset teremthet Müller ur, ha józanul, igazságosan és emberségesen fogja föl hivatását. Ellenben végzetes károkat okozhat, nemcsak a munkásoknak, de magának az intézetnek is, ha kicsinyes rövidlátással és szeszélyesen, a munkások emberi jogainak megvetésével kezeli új állásában az ügyeket. Választhat a két ut között. Mi várunk.

Portörő.

Ez nem valami amerikai masinának, hanem egy, az aradi osztálymérnökség területén „működő” pályafelügyelőnek a neve. A Portörő neve hirhedt név az egész pálya mentén. Talán a Máv. egén nagy hálózatán nincs ember, aki olyan cifrán tudna górombáskodni és olyan durván banna a munkásokkal, mint az éhes nevű Portörő. A sok eset közül csak egyet. Egy idős pályamunkás egy csapófát leejtett véletlenül és az történetesen érintette a pályafelügyelő cipőjének az orrát. Erre Portörő tetteleg bántalmazta a szegény, idős munkást, aki később majdnem sírva panaszkolta, hogy a többi társai előtt megverte őt a pályafelügyelő.

Amikor annak idején emlékiratunkban jobb bánásmódot kértünk, a kereskedelmi miniszter azt felelte, hogy nincs tudomása arról, mintha rosszul bánának a vasuti munkásokkal. Nos, a legközelebbi memorandumunkhoz vessző alatt csatoljuk Portörő urat. A vesszőt ugyanis legérzékenyebb testrésztére érdelemli. . .

A Máv. koldusai.

Aki kételkedik abban, hogy a Máv. valószínű koldus-tenyésztő intézet, aki abban a keserves reményben ringatja magát, hogy a milliókat jövedelmező üzlet rendelkezik annyi humánitással, hogy munkából kidölt páriáit megmenti az éhenhalástól, a koldus-bottól, a hajléktalanok menhelyétől és más efféle gyönyörűségtől, az olvassa el a következő sorokat.

A Keleti p. u. fűtőházából kilöktek néhány darab öreg munkást. Ugy találták, hogy nem bírják már úgy huzni az igát, amint kellene, hát menjenek pokolba, felmondtak nekik. Elvették szájukból azt a kenyeret, amit évtizedeken keresztül nehéz, veszélyes munkával kerestek és kezükbe adták a kegydíj koldus-botját.

Mennyi ez a kegydíj? Meg lehet belőle élni tisztességesen? Nem lehet. Éhen halásra sok, megélhetésre kevés. Az öreg munkások felfolyamodtak, hogy hagyják meg őket az igában, dolgoznak szakadásig, csak ne küldjék őket kegydíjba, mert lassu éhenhalál fenyegeti szegény fejüket.

A felsőbb kegyelem erre megindult és öreg munkások kegydíját *felemelte néhány koronával*. Most már azt hiszik a jó urak, hogy az öregeket megmentették az éhenhalástól. Igazán? Nézzük csak.

Góci Anta: 62 éves munkást, aki azelőtt napibéres fűtő volt és már hét év óta géptisztító, 140 koronával akartak kegydíjba zavarni. A felfolyamodás megtoldotta 40 koronával. Így kap majd 180 koronát évenként, amiből 7 frt 50 krajcár esik egy hónapra. Éljen belőle boldogul.

Sajnáci Ferenc munkástársunk maholnap betölti a 70 évet. 1872 év óta, tehát 34 éve szolgálja a Máv.-ot. A kegydíja 240 koronára rugott volna, de felemelték 300 koronára, amiből 12 frt 50 kr. jut neki havonként. Éljen meg, ha tud.

Kovács János 67 éves munkástársunk, aki össze-vissza 26 esztendő telt a Máv. szolgálatában, 110 korona kegydíjat kapott. A felfolyamodás nála egy fillért sem használt, mert «szolgálatát megszakítva volt.» Tehát 4 frt 50 krajcár körül kap havonként. Megélhet-e belőle?

Juhász István munkástársunk 56 éves, 15 évig volt csatorna munkás és hat év óta tisztító. A felfolyamodással sikerült a kegydíjat 240 koronára felemeltetni. Tíz forint egy hónapra. Ugy-e sok pénz?

Ennek a felét vagyis öt forintot kap *Doró János* géptisztító, aki 1892 év óta szolgálta a milliomos Máv.-ot. Éljen meg belőle uram, hiszen Kovács János munkástársunk még ennél is kevesebbet kap.

Pócs Ferenc 1885 év óta tartó szolgálat után kap 210 korona kegydíjat. Mi jut egy hónapra? 8 forint 75 krajcár.

Hát meg lehet ezekből a szégyenletesen nyomoruságos, nevetségesen csekély munkabérekkel élni koldulás nélkül, mondják meg ezt a Máv. kegyelmes, méltóságos és nagyságos urai. Mit tenyészít hát a Máv. az ő embernyuzó telepén évtizedeken keresztül. Koldusokat, uraim, koldusokat!

Nem szabad zsarolni!

A gróf *Batthyány Tivadar* ur elnöksége alatt álló szövetségnek igen sok tagja bejelentette kilépését. Hogy mi okból, az mellékes, de kiléptek. Ezek a vasutas-társaink még nem kaptak értesítést, hogy kilépésük tudomásul vétetett-e, vagy sem. Ami nagy baj, mert annak a szövetségnek a járulékait *hivatalból* vonják le, már augusztus elsején három havi járulékot vonnak le és így megeshetik, hogy levonást eszközölnek azoknál is, akik már kiléptek.

Ez erkölcsileg egyértelmű volna a zsarolással és óriási fölháborodást okozna az egész vasutas-társadalomban. De jogtalan is volna. Mert igaz ugyan, hogy van egy pontja az ő (Turtsányiék) alapszabályában,

hogycsak december 31-én lehet kilépnie a tagnak és ekkor is csak úgy, ha három hónappal előbb, vagyis október elsejéig fölmondja a tagságot, de ez a rendelkezés csak később jutott az alapszabályba és amikor a most kilépő tagok beiratkoztak, ez a pont még nem volt benne.

Azt hisszük, a jól felfogott érdekük és a józanság arra fogják bírni annak az ugynevezett «Korona-szövetségnek» a vezetőségét, hogy szó nélkül tudomásul vegyék a kilépéseket. Mert ami hasznuk az *erőszakkal* beszedeit járulékból ered, azt teljesen ellensúlyozza a megkárosított vasutasok által megindítandó kereset nyomán járó gyűlölet és ellenszenv. Az már igazán az utolsó dolog volna, ha kötélen kellene fogniok és erőszakkal visszatartaniok a tagokat!

Óvás.

A miskolci vonatkiséző lakatosok, akik nagyobb részben derék, meggyőződött tagjai Szövetségünknek, hosszabb nyilatkozatot küldtek be lapunknak, amelyben óvást emelnek az ellen, hogy a vonatkisézők budapesti értekezletén *Vadász Lajos* kocsi vizsgáló lakatos az ő nevükben beszélt. Kijelentik erőlyesen, hogy *Vadász* nem képviselte őket, ők nem értenek egyet *Vadász* és társainak szereplésével és teljes bizalmatlansággal viseltetnek *Vadász Lajos* iránt, aki egész világéletében árulója volt a kartársak becsületes törekvéseinek és talpnyalással akart fölfelé kapaszkodni. Óva intik a többi kartársakat is, hogy ne üljenek föl *Vadász Lajos* önző és ravasz mesterkedésének.

A munkások szabadságolása.

Múlt évi emlékiratunk elintézésénél többjelentékeny vívmányt értünk el, közöttük az első helyen állott a munkások szabadságolása. Elrendelte a kereskedelmi miniszter, hogy minden vasuti munkás évenként, ha abban az esztendőben nem büntették meg, igényt tarthat nyolc napi szabadságra napibérének, illetőleg alapbérének élvezetében való meghagyása mellett. Ez volt az *elv.* A gyakorlat pedig az volt, hogy ahány szolgálati hely, annyiféleképpen magyarazzák a szolgálati főnökségek a szabadságolás kérdését, persze minden esetben a munkások rovására.

Se szeri, se száma azoknak a visszaéléseknek, amit ebben a kérdésben a munkások rovására elkövetnek. Pedig még legutóbb is két miniszteri rendelet részletesen intézkedik ez ügyben. De ezeket a rendeleteket a legtöbb helyen *ki sem függesztették*, nehogy valamiképpen tudomást szerezzenek róla a munkások és megreklámálják a jusukat. A mulasztást *mi* pótoljuk és a következőkben ismertetjük a két rendeletet:

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur Ónagyméltóságának f. évi április hó 25-éről 27285. sz. a. kelt rendelete értelmében, tudomásul vétel s megfelelő intézkedés végett közöljük, hogy az államasuti munkások és ideiglenes alkalmazottak helyzetének javítása tárgyában 47912. szám alatt kelt miniszteri rendelettel biztosított és a f. évi 1. sz. hivatalos lapban közzétett 184912. sz. rendelettel szabályozott 8 napi szabadságidő a szorgalmas munkásoktól meg nem tagadható, akár egyszerre, akár több részletben óhajtja azt az illető igénybe venni, kivéve természetesen, ha annak lényeges szolgálati akadályai lennének.

Kapcsolatban f. évi május hó 25-én kelt 42. sz. körendeletünkkel az igazgatóság 118178. sz. rendelete alapján közöljük az összes külszolgálati főnökségekkel, hogy a szolg. rendt. 42. §-ának a) és b) pontjában megjelölt egy, illetőleg három napon túl 8 napig terjedő szabadság engedélyezését a hivatali felsőbbség hatásköréből a közvetlen szolgálati főnökség hatáskörébe utaljuk és eirendeljük, hogy a közvetlen szolgálati főnökök a szorgalmas, különösen régebben alkalmazott munkások részére különös méltánylást érdemlő esetekben a napibérek élvezetében való meghagyás mellett szóbeli kérelemre, ha azt szolgálati érdekek nem akadályozzák, a kisebb rendbüntetések től eltekintve, évente akár egyszerre, akár részletekben igénybe vehető 8 (nyolc) napi szabadságot saját hatáskörükben engedélyezzenek.

Illetékes bírálat.

Ki volna illetékesebb, bírálatot mondani a *Turtsányi Pál* vezetése alatt álló alamiz-

na-szövetségről, mint egy olyan kartársunk, aki a szövetség megalakítása óta az egyik csoportjuk elnöke. Ilyen illetékes bíráló *Lehel Vince* főkalauz, aki legutóbb a nagy nyilvánosság előtt azt az ítéletet mondotta a *Turtsányi* káplárbotja alatt nyögő szövetségről:

Az egyik előbb felszólt kartársam említést tett az országos szövetségről. Én, mint az északi csoport elnöke, mielőtt még tagja lettem, már e tisztségre megválasztattam, illetékesnek tartom magam a szövetségről véleményt adni. Sajnos, ez nem valami jó, mert azt tapasztaltam, hogy a szövetség azt csinált ami kisembereink érdekében, amit a 67-es kormányok 67 óta — *semmit*.

Ehhez az ítélethez igazán nincs mit hozzá tennünk vagy elvenünk.

KÜLFÖLD.

Francia vasutasok sztrájkja.

Bordeauxból táviratozzák e hónap 14-ikéről keltezte: A *Medoc* vasuti vonal 400 alkalmazottja sztrájkba lépett. Több táviróvonalat elpusztítottak és néhány mozdonyt megrongáltak a sztrájkolók. A szűkszavu *hivatalos* táviratból nem tűnik ki a sztrájk oka és az állítólagos pusztítás körülményei. Kételkedünk a hivatalos távirat szavahihetőségében, mert a francia vasutasok jórészt szervezettek és így nem igen valószínű a táviróvonal elpusztításától és a mozdonyrongálásról szóló hír.

Értesítjük előfizetőinket, hogy szerkesztőségünkben (VII., Csömöri-ut 28. sz., I. emelet, ajtószám 4.) minden csütörtökön este 7—8 óráig

ingyen jogi tanácsot

kaphat minden előfizetője a MAGYAR VASUTAS-nak.

Vidéki előfizetők levélben fordulhatnak jogi tanácsért lapunk szerkesztőségéhez, A Magyar Vasutas Jogtanácsosa KADOSA MARCELL dr. (0-utca 48., földszint).

A vonatkiséző, kocsi vizsgáló és vizsgáló lakatosok kívánságai.

Érsekújvári lakatos kartársaink szintén küldtek be egy emlékirat-tervezetet. Mi itt leközöljük minden kommentár nélkül, kartársaink vitassák meg mindenütt az emlékirattervezeteket, a végleges szöveg megalkotása az országos bizottságnak a feladata lesz.

1. A koci vizsgáló lakatosok fizetése rendezése akképen rendeztessék, hogy egy rangsorozatba soroztassanak a többi altisztekkel.

2. Azon vizsgáló lakatosok, akiknek az 1904—5. évben a fizetését 900 koronára rendezték, illetve előléptetést kaptak, egy rendkívüli előléptetésben részesítenek.

3. A vizsgáló lakatosi cím töröltessék el és csak vizsgáló lakatosi státus tartassék fenn.

4. Az altiszti vizsga csak az ujonnan kinevezett vizsgáló lakatosokra legyen kötelező.

5. A napibéres koci vizsgáló napibére 3 korona és 60 fillér legyen és egy évi szolgálat után kineveztessék.

6. A napidíjas kocsi vizsgáló szolgálatba lépés napjától fogva ruha illetményben részesüljön.

7. A kocsi vizsgáló lakatosok részesüljenek állomási jutalékban.

8. A szolgálati idő állapíttassék meg 12 órai szolgálati időben és 24 órai szabad időben.

9. Minden kocsi vizsgáló lakatos részére évente 15 napi szabadság engedélyeztessék, minden bélyeg nélküli kérvényezés nélkül.

10. A szolgálati idő 25 évre szállítassék le.

11. A fő-kocsi vizsgálókat csak a koci vizsgálókból lehessen alkalmazni.

12. A szolgálati egyen uha viselési ideje szállítassék le és pedig a bundás kabát 3 évre, a halmacsizma 2 évre, a többi ruhadarabok 1—1 évre.

Ezekben közöljük az érsekújvári kartársaink emlékirat-tervezetét. A lapunk múlt számában közölt felhívásnak tegyenek kartársaink mindenütt eleget, alakítsák meg a helyi bizottságaikat, hogy az orsz. bizottság rövid idő alatt kidolgozza a végleges emlékiratot.

LEVELEZÉS.

Budapest k. p. u. (1 gázgyár gonosz szelleme.) A k. p. gázgyárban vadul garázdálkodik *Kovács István* főgázmester. Megvadul, ha szövetségünkről vagy lapunkról van szó. A minap, amikor a bizalmiférfi a szövetség ügyében jött valamit tudomásul adni, *Kovács* mosdatlan szájával éktelenül nekirontott és rápimaszkodott, hogy:

— Takarodjon, haszontalan! Ha még egyszer ide beteszi a lábát, kirugom!

Azután több munkástársunk jelenlétében így nyilatkozott a szolgálattevő gázmesternek:

— Miért nem rugják ki ezt a haszontalan, pimasz szemétnépet innen?

Midőn egyik munkástársunk ebéd alatt, amit munkaközben kell elfogyasztani, bepillantott az újságba, *Kovács* főgázmester ráfőrdmedt, hogy ezt nem tűri. Munkástársunk hivatkozott az ebédidőre, mire a gázgyár gonosz szelleme durván rászólt, hogy *itt nincs ebédidő* és följelentette a főnökségnél.

Ennek a lelkiismeretlen, durva embernek a brutális bánásmódja alatt nyögnek a gázgyár munkásai 24 óráig egyfolytában tartó veszelyes és egészségtelen munkában. Ugy garázdálkodik ez a főgázmester, mintha a munkások rabszolgái volnának. Korlátlan ura a gázgyárnak, mérnököt hónapokon át nem látii. Nem is csoda, olyan fojtogató a meleg és a bűz a gázgyárban, hogy az urak csak messziről néznek oda. *Kovács István* főgázmester is a borban keres orvosságot és a legtöbb esetben olyan tökréssz, hogy a lábán sem bír megállani. Ajánlatos lesz, ha *Kovács István* tisztességes hangon beszél a munkásokkal és megbékül a munkások szervezkedésével is, mert — hogy is mondja a nőta — «ha nem békül, majd — megkékül!»

Istvántelek. (Bóbis ur ő idegessége.) Bóbis ur, művezető ur szörnyen ideges ember és valószínű átká a munkásoknak. Az illem megköveteli, hogy az ember, ha bemegy valahova, vagy találkozik valakivel, üdvözlje. Mi meg is adjuk neki — mint urnak — ezt a tiszteletet, ő azonban elfordul tüntetőleg és a nézése azt fejezi ki, hogy mik vagytok ti, nyomorult munkások, hozzám — művezető urhoz képest? Ha azt mondjuk neki:

— Kérem, Bóbis ur, ezt vagy azt akarom — a felelet rá semmi, csak hallgat. Ha ezt megunja, hátat fordít a beszélőnek és kinéz az ablakon, vagy felugrik a székről és kiszalad, az illetőt ott hagyja állva. Ha utánna megy az illető s megtalálja, ismétli az előbbi mondanivalóját, felnéz az égre és hallgat. Sokszor fontos megbeszélni való, vagy kérdezni való van, de ő nem szól semmit, csak rá néz az emberre és nagyot fut.

Hozzá vagyunk szokva a gorombaságaihoz, guanyjaihoz, de amit tesz, az már valószínű méreg. Sérlemes a munka kiosztása is. Más művezető azon van, hogy a munkások dolgozhassanak és kereszzenek és előteremti a munkát bárhomét is. Mit tesz Bóbis ur? 2—3 napig sétálni hagyja a legtöbb munka mellett is az egész csoportot és nagy könyörgésre kiad 10—15 korona ára munkát 4—5 emberre. Most mit csinál ezzel az egész csoport? Egy dolgozik, 3—4 nézi. A csoportvezető bemegy, hogy kevés a munka, nem tudnak dolgozni. Akkor vagy felugrik a székről és kiszalad, vagy azt mondja: Csinálják meg, amit adtam. Ha erősen kérjük, hogy adjon még munkát, akkor kiszalad és ezer, meg

ezer hibát talál rajta. Van rá eset, hogy vagy egy, vagy más okból nem lehet elkészíteni a munkát, akkor azt mondja, hogy nem kész, nem adok. Megcsinálnánk szívesen, de nem lehet és sétálgatunk mellette és nem keresünk semmit. Mikor azt mondjuk, nincs pénzünk, azt mondja: Miért nem dolgoztak jobban? Persze, ő idegessége könnyen beszél, mert neki megvan a fizetése még akkor is, ha a munkásokat hazaküldi ünnepelni. A munkát az utalványra nagyjában felveszi, és az a munkás csináljon jó és szép munkát, de fizetést ne kérjen érte, csak amit ő idegessége ad érte, 6, 10, 15, egész 20 fillérig. Mi ugy tudjuk, hogy a művezető urnak a munkát a helyszínén kell felvenni és megbírálni és úgy díjazni. Mit tesz ő idegessége? A rendelkezésükre álló szolgálóból kiküld egyet a megrendelésekért és kényelmesen leírja az irodába az utalványra a munkát. Ir az utalványra 2—3 órát igénybe vevő munkáért 6—10 fillért. Ha jelentjük, hogy kész a munka, másik kell, akkor aztán nem lusta kimenni, kritizálni és a mi a figyelmét kikerüli, vagy olyan helyen van, hogy nem látszik, kitörülni. Lehet igaza annak a munkásnak, ő azzal nem törődik, mert ő ideges ember.

Büntetésekét igen gyakran osztogat. A legcsekélyebb félrelépésért olyan büntető-bárcát állít ki, hogy nem csak meg nem bünteti érte az a feljebbvaló, hanem ha a dolog a törvényszékre kerülne, hát kötél általi halálra ítélnék érte. Legujabban azt vette dívatba, hogy a már kész munkát szétszedeti, csak azért, hogy megláthassa milyen hosszú a csapja az oszlopnak, vagy a keretnek. Aki a mi munkánkat csak kissé érti is, elképzeli, hogy egy összevasalt és beburkolt kocsi ingyen szétszedni és ismét összerakni csak azért, hogy egy beteges ember rögeszméje ki legyen elégítve, nem kismiska. Össze foglalva a felsoroltakat, kilátszik belőle, hogy Bóbis József művezető ur az ő idegességének cégére alatt nyuz és kinez bennünket. Lehuzná rólunk még azt a rongyos kéruhát is, amit más művezető jótállása mellett hitelbe veszünk. Nem jobb volna, ha ezt az urat hidegvíz-gyógyintézetbe küldenék?

Camerál-Moravica. (Apró basák.) Az itteni fűtőházban két apró basá uralkodik: Nagy Károly és Kemény Ferenc mozdonyfelvigyázók. Ez az utóbbi protekció útján került a fűtőházhoz mozdonyfelvigyázónak. 1904-ben sztrájktró volt s valószínűleg a téren kifejtett érdemeit jutalmazták meg. A legdurvábban viselkedik a munkásokkal szemben és beárulja őket büntetés végett. Legutóbb Majdár munkástársunkat büntették meg az ő hazugság révén négy koronára. Mikor munkástársunk a tanuira hivatkozott, a mérnök ur ráívalt:

— Takarodjék, mert kidobatom.

Nagy Károly se különb legény és retter-tőn irigy a miatt, hogy a munkások egy kis javítást kaptak. E miatt vérig szekirozza úgy a fűtőket, mint a tisztítókat. Már szökni kell a munkásoknak ebből a pokoli fészekből és ha ez megtörténik, ugyan mit csinál a fűtőház azzal a két gyászvitézzel? Jó lesz a szarvukat letörni, mielőtt a munkások letörnék.

Nagyvárad. (Podgyászholdárok helyzete.) A Máv. valóságos kulijai ezek. A napidíjuk 56, mondd: *ötvenhat fillér*. Ezért végzik a gyorsáru ki-, beraktározását és a podgyász kezelést. A szolgálati idő a legrendezetlenebb. Évekkel ezelőtt a napibérük 1:80 fillér volt és ez az összeg — habár a forgalommal együtt az ő munkájuk is emelkedett — fokozatosan leszállt 56 fillérré. Hol az arány? Hol az igazság?

Debrecen. (A fűtőház káplárja.) Mike mozdonyfelvigyázóról van szó, aki mióta betette a lábát a debreceni fűtőházba, azóta a fűtőház nyugalma fel van dülva. Állandóan a legdurvább kifejezésekkel traktálja munkástársainkat és folyton rugdosási mániában szenved. Nagyon sok szép dolgot hallottunk mi már erről a hős vitézről, mikor még Királyháza volt, de akkor azért nem foglalkoztunk véle, mert azt reméltük, hogy majd az igazgatóság is be fogja láni, hogy ez a szörnyeteg nem emberek közé való és ki fogja helyezni a havasokra medvepásztornak, ahol aztán kedvére ki-duhajkodhatja magát. Miután reményünk meghiusult,

amennyiben nem a havasokra, hanem a debreceni fűtőházba helyezték, kénytelenek vagyunk ezuton figyelmeztetni, hogy tanuljon egy kis emberséget és bánjon munkástársainkkal tisztességesebben, mert nagyon rossz vége lehet izetlen ficánkodásainak. És ezuttal kérjük a fűtőházi főnök urat is, hogy sziveskedjék ezt az alakot kiiskoláztatni, hogy miképen kell emberekkel bánni, mert neki erről halvány fogalma sincs.

Királyháza. (Raktári munkások helyzete.) A királyházi raktári munkások huszonnégy óra szolgálatot tesznek, azon kedvező esetben, ha hőnfutott kocsijok nincsen, amelyből átrakást kell eszközölni. Ha ez van, akkor 30—36 óra szolgálatot is tesznek egyhuzamban, amelyért sem különóradij, sem akkord nem jár, csak kizárólag a napibér: 80 kr. És mindezeknek a lelketlenségnek az előmozdítója Margaretha állomásfőnök ur. Hát él ebben az urban az ember- és a család iránti szeretet? Benne, ki a családos munkást a megsemmisülés, a végkimerülés pontjáig kergeti a munkával? Ajánljuk a főnök urnak, hogy annyi munkát végeztesen velők, mint amennyit díjaz. Ne kívánja, hogy az ő szeszélyeért a munkások ingyen dolgozzanak, mert a Máv. intézet ezt nem kívánja.

Ugyanitt a *kocsitisztítók* helyzetét a következő köteleességek elvégzése jellemzi:

1. Kocsit mosni.
2. Értésítőnek lenni az utazó személyzet-hez, szénhordónak a főnök ur és hivatalnok urak részére, állomási munkásnak, postásnak.

Egyszóval a mi munka van az állomáson, azt mind ezekkel az emberekkel végeztetik.

Napibérök 40 kr., vagy hogy magasabb számmal dolgozzunk: 80 fillér. Ebből hogyan lehet egy családót föntartani, mikor hozzá kedvezkedésül 5—6 kor. büntetést is szabnak a nyakokba, ami minden hónapban előfordul. Feleljen erre a főnök ur, mit tudna venni ebből a nagy fizetésből, hogyan osztaná el egy hat tagu család között. Ha meg tanult számolni, ezt számtsá ki.

Székesfehérvár. (Turtsányiék fölsülése.) A Turtsányi-féle Korona-szövetség e hónap 11-re itt, Székesfehérváron alakuló gyűlést hirdetett, de olyan csufos kudarcot vallott, hogy hogy párját ritkítja. A «gyűlésen» mindössze 25-én voltunk jelen és azok közül is 12 szervezett vasuti munkás, a mi Szövetségünk tagjai, akik eljöttünk érdeklődni, hogy hogyan nyergelik meg Turtsányiék a jóhiszeműeket. Az alakulást ilyen körülmények között elhalasztották e hónap 18-ra, addig pedig fölkérük az itteni és környékbeli állomásfőnökségeket, hogy «szólítsák föl» alkalmazottaikat a belépésre és irassák alá a belépési nyilatkozatot. Felülről való nyomás és hivatalos preszió nélkül Turtsányiék nem tudnak boldogulni. De az így «nyert» tagokat igazán nem irigyeljük tőlük.

Tisztelettel kell megemlékeznünk Sallai Izor helybeli raktár ellenőr urnak az összefogóvetelen tett nyilatkozatáról, amit eszmecsere közben tett egy d. v. felügyelő és több magasrangú hivatalnok nem csekély bosszúságára. Sallai ur ugyanis körülbelül ezeket mondotta: Ha már egyszer az igazgatóság olyan szívesen megengedi a szervezkedést, sokkal jobban tennék, ha az igazgatóság a magasrangú hivatalnokokkal kaiöltve azon fáradiak volna, hogy az alantásainak tisztességes megélhetést és bánásmódot biztosítsanak. Akkor nem is igen volna szükség a szervezkedésre. Mert ne csodálkozzanak, — folytatta Sallai — hogy a mai gyűlésre nem jött senki. Mikor a feljebbvaló az alantásával úgy bánik, mint a kutyával és lehuzná róla még a kabátot is, akkor azok ugyanazokkal a feljebbvalókkal egy szövetségben nem találhatják megvédve az ő érdekeiket! — Igaza van!

Sátoraljaujhely. (A III. o. Mispálja.) Az itteni műhely eme basáinak ismertetéseül szóljon a következő vádirat: Galya József esztergályos munkástársunkat Mispál József művezető folytonosan üldözi. Ezt bizonyítja állandóan rossz keresetével (50—60 koronát keres havonként 25—26 munkanap mellett). Folyó hó 5-én reggel Mispál ur őt minden ok nélkül a legbrutálisabban megtámadta. Ő erre nem szólt semmit, folytatta munkáját, de Mispál ur ismét neki támadt, hogy *igyekezzék jobban, mert ugy pofonveri, hogy kiköpi mind a 32 fogát* és adja át rögtön az utalványait és a szerszámot. Munkástársunk átadta az utalványokat. Mispál ur a készen nem levő munkát mindjárt *széjjel is osztotta*. Galya munkástársunk megpucolta az esztergapadját és várta, mi lesz. Délig semmi sem történt. Délután Galya a mi kérésünkre kért tőle munkát, de a művezető *nem adott* és nem is szólt neki semmit. Munkástársunk erre a főnöki iroda felé ment, hogy felmondja a szolgálatot azzal a megokolással, hogy ő szégyenli magát munkástársaitól a művezetőtől reá érdemtellenül zudított szavak miatt. Ezen szándékáról a III. oszt. bizalmi emberei eltérítették, mert nem engedhették, hogy egy ártatlanul megbántott ember nyeret veszítse. Kovács és Boros bizalmi emberek azonnal a művezető keresésére indultak, hogy felvilágosítsák, hogy eljárása jogtalan és Galyának adjon munkát, de nem találták. A művezető megneszelte a dolgot s mielőtt beszélhetek volna vele, elküldött Galyának *96 fillér értékű utalványt*. Azóta dolgozik nyugodtan, mert a művezető szabadságon van.

Novák János esztergályos munkástársunk 40 éves, több gyermekes családapa, 20 éve dolgozik itt és évek óta kénytelen ezen urnak a gorombaságait tűrni. Még csak nem is magázza, tegezi és évek óta nem tud 20—30 százaléknál többet keresni, de ezt is csak a jobb hónapokban. Rendelkezik 1 frt 70 kr. napibérrel és míg ez az ur reá nem tette a nyeret, keresett 80 százalékot, mert most is egyike a legszorgalmasabb munkásoknak. Mikor a nyugbérpénztár életbe lépett, irigylete tőle és azóta nem hagyja őt keresni. Nem is vették fel csak a II-od osztályba, mivel nem keres annyit, hogy napi bére után I. o. tag lehessen. Mert az itteni egyezmények mellett csak az keres, akit a művezető akar, a többi — ha akarja — még a napszámot sem keresi meg. És ki ez a Mispál ur? Elbizakodott, gögös ember, aki a munkással az uton még szóba sem áll. Tizennégy éve itt van egyhuzamban, de a technika újabb vívmányaival teljesen ismeretlen. Rendkívül lusta, valóságos mackó járasu, az irodába nem szabad bemenni hozzá munkát kérni, ő meg nem jön ki. Rendkívül szereti magát dicsérni. Ha mondd neki, tessék ezt megbírálni, azt mondja, hogy az semmi, mit bíráljon rajta, ez mozdonyhoz való, ez csak taliga, hanem amit ő csinált? Hajógépet, meg olyan gépet, amelyik a nyakkendőtüben elfér. Nagyon szereti emlegetni, hogy ő hat hónapig buvártanfolyamot végzett, hat hónapig a teng. akadémián volt, nyolc hónapig az arzenálban műmunkát csinált, 10 hónapig gépész volt a hajón stb. (*Nota bene: mindössze csak egy évet szolgált.*) Nagyon fél máskülönb az igazgatóságtól és az áthelyezéstől.

(*Lerch Jakabunk a III. o.-ban.*) Lerch Jakab művezető ur méltó társa Mispálnak azzal a külömbséggel, hogy az irását maga sem tudja olvasni, 3 elemet végzett. Azelőtt rugókovács volt. Nem tud magyarul. — Valóságos hajcsár. Furósok, gyalusok napszámot alig keresnek nála.

Lerch Jakab ur azzal kezdte meg művezetősködését, hogy egy volt barátját, egy tűzikkovács előmunkást, 55 éves embert *fejbe-vágott* az árjegyzékkel, úgy hogy az ajtónak esett és ezt a szegény embert folyton üldözi, goromba hozzá. Igen jó, ha csoport-

jaival egy hónap alatt 50 százalékot keres. A legdurvább, legnehezebb munkát adja neki, bátran meg lehet nézni hónapról-hónapra az irodába a keresetét. —

Husovszki József ezelőtt 3 v. 4 héttel hivatalos volt a városba hivatalos ügyben. 8 órakor kért kibocsájtót Lerchtől úgy, ha el tudja végezni a dolgát hamarosan visszajön, de mivel nem végezhetette el, még délután is kimaradt. — Bejőve másnap, Lerch megbüntette 2 koronáig. Szepessi főnök ur, mivel munkástársunk igazolta magát, a 2 koronás cédulát eltérte. Ez Lerch urat nagyon bosszantotta és azóta folytonosan üldözi. Folyó hó 2-án ezen munkástársunknak meghalt az anyja, ki özvegy asszony lévén, gazdálkodott. Halálával félbenmaradt az aratás stb. Husovszki kért 8 nap szabadságot, Lerch elutasította és rábeszélte az osztályfőnök (Oláh) urat, hogy ne adjon, de Szepessy főnök ur jogosnak találván, megadta a 8 napot. Mikor Lerch ezt megtudta, neki esett munkástársunknak, hogy várjon csak, ha visszajön, ide ne jöjjön, mert akkorra felvesz más embert.

Méltó párja ezeknek az uraknak Oláh Béla osztályvezető, ez a rendkívül kényes járásu, (páva), gögös, elbizakodott, gombos ember. Szakértelmi képessége: mérnökök nevezeti magát, de műszaki hivatalnok, aki egy okos szót még nem mondott szakértői bírálatban. Nos, amilyen az osztályfőnök, olyanok a művetetők is, de Mispál még nála is lustább és kényelmesebb. Ez a három ur egy irodában dolgozik, illetve dolgoznának, ha volna mit. Oláh urnak a dolgait egy műhely gyakornok végzi és ez a többinek is segít.

Müller Gyula üzemlakatos a főspicilijök. Ez még fiatal ember. Oláh ur művezetőséget ígert neki és ő ennek reményében buzgón les, vár. Ez az egy munkás van a III. osztályban, aki nem tagja a Szövetségünknek, sőt mikor a tagfelvételeket eszközöltük és megkérdeztük, akar-e tag lenni, bejelentett bennünket a főnök uruál.

Sátoraljaúj hely. (Tulipánkert.) Van nekünk itt az ebédülővel szemben, a gyárkaputól 10 lépésre egy tulipánkertünk, amelyet a «Gyártelepi dal-, zene- és önképzőkör tulipánkertje» név alatt létesített Szepessy főnök ur a hivatalnok urak részére. Ebben a kertben van egy kettős kuglizó a legjobb kocsikhoz való anyagokból összeállítva, műhelyben készült bábukkal és golyókkal felszerelve.

Van egy csapszék elnevezéssel ellátott bódé, ahol 44 krajcárért az Oláh mérnök ur borát mérik. Mellette van egy másik bódé, ahol enniválót, (nagyobb csődületkor paprikás csirkét is) fekete kávé stb. árulnak.

A tulipánkert talaja dió, tojásnagyságu kavics, amit úgy szoktak lehengerezni, hogy Mispál ur, aki egyuttal tüzoltóparancsnok is, munkaközben szombaton délután fél 4 órakor laufsrittet fuvat a tüzoltóknak s vezényli a tulipánkertbe, öntözőkannát ad a kezükbe és felocsoltatja velük, azután összeállítja őket kettős-régyes sorokba és addig járattja őket össze-vissza, hol lépésben, hol meg futólépésben, míg kellően le nem hengerezik az utat a vasárnapi uri közönség részére.

Másnapra aztán disztekézéssel, diszváással, diszkártyázással stb. egybekötött csődületet csinálnak. Megakarják mutatni, hogy az Önművelődési körnek vagyonának kell lenni. Az Önművelődési kör 30 évvel ezelőtt alakult és a múlt közgyűlésen 500 K volt papíron. Pedig minden munkástól, akit felvesznek, felszólítás nélkül azonnal lehúzzák a tagdíjját, 40 fillért. Ezért azután kapunk az egylettől ócska ujságpapírt is — árverésen. Megjegyzendő, hogy az igazgatóság az ebédülőben engedélyezett egy darabot egylethelyiségnek, amit az ablakon keresztül látunk is. Van benne egy pár könyv, asztal is, szék is, kályha is, meg egy pár ócska ujság is, amit az urak olvasnak el és egy hét múlva, ha eszükbe jut, beadják oda, de bemenni nem lehet, mert az Oláh bora van benne a tulipánkert részére.

Itt pancsolják üvegekbe az igazgatóság által engedélyezett Önművelődési kör helyiségében az Oláh mérnök ur borát. A tulipánkert korcsmárosa és

segédje, a volt főszereelő és művezetőjelölt, jelenleg a csoportvezetőség reményében töltögeti a palackokat. Csődületeket rendeznek mulatság elnevezése alatt, amikor kiszolgáló személyzet is kelle, csapos, pincér stb. Ezen is segítenek, mert bennünket alkalmaznak csaposnak, pincérnek és kiszolgálunk boldogboldogtalant, aki művelődni akar. Igaz, hogy erre nem kényszerítenek, önként vállalkoztunk akkor, mikor még nem láttuk az állapotokat. Most már nem szívesen tesszük, de nem merjük mondani, mert nem lesz százalék. Üldözést nem akarunk még ezért is. A csapos-szolgálat tart egy héttig, este fél 6-tól, ameddig vendég van, néha 3 óráig is reggel. Este fél 8-ig, míg a munka tart, tehát 2 órán át a csapos helyett a munkástársai dolgoznak. Kérdezzük már most, rendszeren teljesíti ez a munkás másnap a szolgálatát és nem-e okoz elégedetlenséget a csoportokban? Pincér-szolgálat van munka után és vasárnapokon, ameddig a csődület tart. Fizetése: a részleg vendégektől kapott bókók. Meg azután amit feleségeinktől kapunk, mert bizony előfordul, hogy záróra után tovább «művelődünk» a városban. Ujabbán azután a kártya-pénzek is jó hasznot hoznak, de fizetéskor is ott hagyta egypár munkástársunk, ki fele, de volt olyan is, aki egész havi keresetét, szóval művelődünk szépen a tulipán jegyében.

Szövetségi ügyek.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

Beszámolóok.

Budapest—Déli vasut. A Déli vasut munkásai f. hó 11-én a Perbai-féle vendéglőben alakuló gyűlést tartottak. Barás István munkástársunk megnyitván a gyűlést, elnöknek Hartmann István, jegyzőnek Schramm Ferenc munkástársak választottak. A szövetség célját és hasznát, valamint az alapszabályokat Garai Armin munkástársunk, a központ megbízottja, tüzes beszédben ismertette és ajánlatára egyhangulag kimondották a helyi csoport megalakulását. A helyi csoport vezetőségébe választottak: Elnök Hartmann István, jegyző Schramm Ferenc, pénztárnok Téglás István, bizottsági tagok Lassu Ferenc, Szép Károly, Kiss Antal, Baráss László, Kovács Géza és Lakatos András.

Sziszek. A helyi csoport mult hó 24-ikén alakult meg. A vezetőséget következőképpen választották meg: Elnök: Stark Illés főkalauz, helyettese Bacsics Martó rakt. csoportvezető, jegyző: Pencz József pályafelügyelő, helyettese Allehla Béla vonatvezető kalauz, pénztárnok Senica János rakt. csoportvezető, helyettese Harer Béla kocsimester, ellenőrök: Tresska János és Trajnár Mihály rakt. mesterek és Plevčák András kocsivizsgáló, helyettesek Weisz Zsigmond kalauz és Kostyak Mihály váltóőr. Bizalmiférfi a vonalon Horváth György vonalőr, a munkások részéről Lusčán Tonó pályafent. csoportvezető.

Derék sziszeki tagtársaink azzal mutatnak az egész országnak fényes példát, hogy ott munkás, szolga és altiszt testvériesen együtt működik a közös érdek szolgálatában. Dicséretes munkájuknak meg is van az eredménye, hogy ottani helyi csoportunknak máris 124 tagja van, de remélik, hogy legközelebbi gyűlésük után, amelyet augusztus 5-én tartanak meg, a tagok száma 300-ra emelkedik és valamennyi vasuti alkalmazottja Sziszeknek — kinevezett és munkás egyaránt — tagja lesz Szövetségünknek.

Kecskemét. A kecskeméti vasuti alkalmazottak július 15-én tartották meg alakuló gyűléstükét Fodor György elnökielte alatt; jegyző Zsilka István volt. A központ képviselőjében Ujvári Henrik munkástárs szép beszédben ismertette a szervezkedés előnyeit és a Szövetség alapszabályait. Indítványára egyhangulag kimondotta a gyűlés a Vasuti Munkások Országos Szövetsége kecskeméti helyi csoportjának a megalakítását. A vezetőség megválasztása következett ezután.

Elnöknek megválasztották egyhangulag Fodor György, pénztárnoknak Czenigráf Adolf, jegyzőnek Zsilka István, számvizsgálók Zsilka Ferenc és Juhász Gábor, ellenőrök Szabó József és Szelei István, bizalmiférfiak Kasza László, Tóth József, Torma Pál, Andrekovics József, Sebők József. A választás után a vezetőség nevében Fodor elnök mondott köszönetet a bizalomért, majd Ujvári és Zsilka István szólaltak föl, mire a lelkes lefolyású gyűlést berekesztették.

Nagyszeben. Nagyszebeni munkástársaink folyó hó 8-án tartották meg alakuló gyűléstüket. A központ megbízásából F. scher munkástárs (Piskiró) üdvözölte a megjelenőket és előadta a Szövetség célját, majd rátért az alapszabályok alapos ismertetésére. Ezután kérdést intézett a megjelentekhez, hogy kívánják-e a helyi csoport megalakítását, mire a megalakulást egyhangulag kimondták és a helyi csoport vezetőségébe a következőket választották meg az egybegyűltek: Elnök Hoprich Mihály, pénztárnok Kovács György, jegyző Cs. klédi Illés, ellenőrök Márton Miklós és Bartha Gyula, bizalmiférfiak Gráger Mátyás és Molnár Lajos. Az alakuló gyűlés lelkes hangulatban ért véget.

Helyi csoportok közleményei.

Székesfejérvár. A székesfejérvári helyi csoport helyisége Belváros, Szent István gőzfürdő épületében, Bástyá-utca. Hivatalos óra minden csütörtökön este fél 8 órakor, amikor is befizetések eszközöltnének, tagok felvételnek és mindennemű felvilágosítás adatik. Vezetőségi ülés minden hó első keddjén.

Nyiregyháza. A nyiregyházi helyi csoport Grósz Lajos vasuti vendéglőjében minden hó 1-én és 15-én este 7—9 óráig tartja hivatalos óráit, amikor tagfelvételek és befizetések eszközöltnének.

Debrecen. A debreceni helyi csoport vigalmi-bizottságának vezetősége minden héten kedden este 8 órakor, a vigalmi-bizottság rendezősége pedig minden hó második keddjén este 8 órakor tart ülést. Az ülésekre a tagok külön meghívót nem kapnak.

Mezőtur. A mezőturi helyi csoport üléseit az állomáson levő iskola helyiségben tartja. Taggyűlés minden hó utolsó vasárnapján este 7 órakor van.

Miskolc. A miskolci helyi csoport minden szerdán este vezetőségi ülést és minden hó 1-ső vasárnapján délután taggyűlést tart. A helyi csoport helyisége Ujvilág-utca 11. szám alatt van.

A nagyszebeni helyi csoport helyisége Kigyó-utca 5—6. szám alatt van. A választmány minden második vasárnap ülést tart. Taggyűlés minden hó 1-ső vasárnapján.

A kiskunfélegyházi helyi csoport minden vasárnap és ünnepnap d. u. 4 órától este 8-ig értekezletet tart.

A péceli helyi csoport helyisége Kiss András vendéglősnél Pécelen. Hivatalos óra minden vasárnap délután 3—6-ig.

Királyhídi h. cs. A helyi csoport helyisége a Gruber-féle vendéglőben, a Ferencz József-téren van. Taggyűlés és befizetés minden hó 1-ét követő hétfőn este 6—8-ig.

Az orosházi helyi csoport minden csütörtök este 7—9-ig és vasárnap délután 2—6-ig értekezletet tart a Nagy-utca 96. számú házban. A rendes havi taggyűlés minden hó második vasárnapján.

A Szövetség címtára.

A Pécs és Vidéke helyi csoport: Ágoston-utca 29. Hív. óra csütörtök este 8—9-ig és vasárnap 9—11-ig.

Szombathelyi helyi csoport: Hungária-szálló 1. em. Hív. óra csütörtök este 7 órától.

Petrosényi helyi csoport: Ridwall-féle vendéglő. Hív. óra hétfőn 7—9-ig és minden 1-je utáni vasárnap.

Temesvári h. csop.: Eötvös-utca 3 nyul vendéglő. Hiv. óra szombat este 7 órától.

Czeglédi h. csop.: Vasut-utca Kaszás-féle vendéglő. Hiv. óra minden vasárnap este 7—9-ig.

Brassó h. csop.: Városi sörház vendéglő. Hiv. óra minden hétfőn este 7—9-ig.

Debrecen h. csop.: Dégenfeld-tér 2. szám, (Kenyérpiac) I. em.

Arad h. csop.: Pécskai-ut 6. sz. a. lévő Korona vendéglő. Hiv. óra minden kedden este 7—9-ig.

Piski h. csop.: Fekete szőlő vendéglő. Hiv. óra az elnök lakásán Árpád-utca 205. minden szerdán este 7 órakor.

Nagyvárad h. csop.: Szelés- és Szaniszló-utca sarkán lévő Reich-féle vendéglőben. Hiv. óra 1. és 3. vasárnap d. u. 3—5-ig.

Székesfehérvár h. csop.: Belváros, Szent István fürdő Bástya-utca. Hiv. óra minden csütörtök este 7 órakor.

Nagybecskerek h. csop.: Szücs Lajos-féle vendéglő. Hiv. óra minden szombat este 6—8-ig.

Érsekújvár h. csop.: Sugár-ut 18. sz. Hiv. óra minden csütörtök este 8—10-ig.

Pozsony h. csop.: Frigyes főherceg-ut, Pipa vendéglő. Hiv. óra minden szerdán este 7—9-ig.

Nagykanizsa h. csop.: Kisfaludi-utca 8. sz. Gőzfürdő-kert. Hiv. óra szerda este 7—9-ig és minden ünnep és vasárnap d. u. 4—7-ig.

Nagyszombati h. csop.: Kigyó-utca 5--6 sz. Hivatalos óra minden második vasárnap.

VEGYES.

Nyilatkozat.

Dr. Kadosa Marcel, szövetségünk ügyésze a következő levelet intézte lapunk felelős szerkesztőjéhez:

Kedves Szerkesztő Barátom!

Az én jó és hű tagtársaim között olyan hírek kerengenek rólam, mintha én beléptem volna a *«Független Magyarország»* szerkesztőségébe és ott a vasutasok rovatát csinálnám.

Legyen szíves a mi őszinte lapunkban helyet adni annak a kijelentésnek, hogy ebből a híresztelésből egy szó se igaz. Nem vagyok annak az újságnak se belső, se külső, se közbülső munkatársa. Ha pedig olyas dolgot akarok írni, ami a vasutasokat érdekli, hát akkor közelebb érem én a mi lapunkat, minek mennék a más portájára?

Budapest 1906 jul. 16.

Baráti üdvözléssel
Dr. Kadosa Marcel.

INNEN-ONNAN.

× **Vasutasok sorsa.** Csak az utóbbi napok véres krónikáját soroljuk fel az alábbiakban:

Trencsénből jelentik: Szerdán reggel kilenc órakor a trencsényi állomásra berobogó személyvonat összeütközött a peronon veszteglő tehervonattal. A karambol következtében a személyvonat kisiklott. A katasztrófánál nyolc utas szenvedett kisebb-nagyobb sérüléseket. A kocsi erősen megrongálódott. A vasúti szerencsétlenségét részben az okozta, hogy mind a négy vágányon vonatok álltak és így a Zsolnáról érkezett személyvonatnak nem lett volna szabad berobognia, ha ezt szabályszerűleg jelezték volna. A sérültek, miután az orvosok bekötözték sebeiket, folytatták utjukat.

Ruttkárol írják: Cseőke Ferenc pribóci vasúti tisztviselő a bartoslehotai állomáson a kalauzkocsiból kirogott és egy tolató vonat mozdonya alá került, amely oly súlyos sebeket ejtett rajta, hogy mielőtt Kőrömbányára szállították, még a vonaton meghalt.

Morva-Brukából jelentik, hogy ma reggel hat órakor a vasúti állomáson egy Marburgba induló vonat lokomotívjának szelepe kiröpült. A kiömlő gőz a gépészt, egy segédgépészt és a fűtőt halálosan megsebesítette.

Madridból táviratozzák: A villaverdeli pályá-

udvaron a Bibaból érkező gyorsvonat összeütközött egy tehervonattal. Huszan megsebesültek.

Amiensből jelentik: A Calaisból Badenba menő vonat Ailly sur Sommenél összeütközött egy tehervonattal. A személyvonat öt utasa megsérült. A két lokomotív és mindkét vonat több kocsija, valamint az állomás és egy szomszédos ház erősen megrongálódott.

A vasutas élete olyan, mint a katonáé a háboruban: minden pillanatban elérheti a halálát. De egyébként is olyan: nyomorult zsoldért kénytelen bőrét a vásárra vinni.

Szerkesztői üzenetek.

Levelézőinket felkérjük, hogy olvashatóan, tentával és csak a papiros egyik oldalára irjanak. Küldeményeiket pedig ne egyes emberek címére, hanem lapunk szerkesztőségének a címére küldjék.

Pályaeorvos, Piski. Kérjük és figyelmeztetjük a pályaeorvos urat, hogy hivatalos és hivatásos funkciói közben elfogulatlanul és helyesen járjon el, ne úgy, mint a Gálfi Gyula-féle esetben, mert nemcsak orvosi kötelessége, de lelkiismerete is ezt diktálja.

Mozdonyfelügyelő, Királyháza. A munkásokkal szemben való gorombáskodással tessék felhagyni. A Máv. nem kanásznevelő intézet.

Birkás raktárnok, Arad. Ha ön alaposan összehozza a pályafelügyelőt, az osztálymérnökséget, az más. Ezek tudnak önrel szemben elégtételt szerezni, ha nem tagadja le a kis ügyet. De miért bántja a munkásokat? Avagy azt hiszi, hogy ezekkel szemben letagadni sem kell a dolgot és félni sem a szatiszfakciótól? Csalódik, őrmester ur.

Novakovics főnök, Vinkovce. A vinkovcei állapotok lapunkban történt ismertetése után valóságos hajsza indult meg, hogy ki a szerző? Annak a kiderítésével ne fáradozzék a főnök ur és nagy hiábavalóság ezért a közleményért, mely betűről-betűre igazat mond, ártatlan embereket a boszu áldozataivá avatni. Mi a közleményt oly kézből kaptuk, amelynek gazdája teljesen kívül esik a főnök ur hatáskörén.

L. M. Budapest. Hogyne, gépgyári testvéreink is beléphetnek és külön helyi csoportot alakíthatnak. Remélhető, hogy ez rövidesen meg is fog történni.

Hatvan. (Kocsilaktanya.) Hogy kívánhatja tőlünk a hirdetés közzétételét, ha még a nevét sem írja levele alá?

R. S. Acsev. A reklámolt lapok téves címzés következtében nem jutottak rendeltetési helyükre. Már rendbe hoztuk a dolgot és jövőben nem lesz zavar.

Uj tag. Többen az ujonnan belépett tagtársak közül azzal bízták meg, kérdeznék meg tőlünk, mit jelent az a szó: *zsirondista*. Mivelhogy gyakran olvassák lapunkban, még gyakrabban hallják munkástársaiktól, sőt már maguk is használják — úgy megszokásból — a megvetésük kifejezésére. Szeretnék tehát tudni, hogy mi értendő ez alatt a szó alatt. Szívesen megírjuk, ámbátor ha valahol megszerzi a *Magyar Vasutas* múlt évi 12. számát, abban bő fölvilágosítást talál. Mikor a Turtsányi és Breuer urak kiadták lapjukat, az első számban egy cikk jelent meg, amelyben Vázsonyi elnevezi őket a vasutasok zsirondistáinak (gironde). Ez a kifejezés nekünk megtetszett és fölkapunk, miután pompásan jellemzi azokat az urakat, akik időközben megcsinálták az alamiznaszövetséget. A zsirondista elnevezés ugyanis a nagy francia forradalomból ered és a jellemnélküliség, megbízhatatlanság pártját nevezték így. A zsirondisták hol a zsaroló, zipolyozó, elnyomó magnásokhoz, hol a forradalmi néphez dörgölődtek. Természetes, hogy mindkettőt elárulták és becsapták. Szavaikban nem tudtak eléggé dobálózni az erős frázisokkal, de tetteikben a gyávaság és meghunyászkodás volt az elvük. Minden nagy és nemes vállalkozás elé terhes akadályokat gördítettek, de maguk egyetlen nagy dolgot sem tudtak végrehajtani. Annyira magukra vonták a nép dühét kétszínű jezsuita viselkedésükkel, hogy a vérpadon

fejették be értéktelen életüket. — Ez a francia zsirondisták története. Nálunk, vasutasoknál a talpnyalók, denúciánsok és Turtsányi szolgahadának a neve: zsirondista.

Sziszek. Üdvözljük Önöket derék munkájukhoz és szép sikereikhez. Kivánságuknak mindkét irányban eleget fogunk tenni.

Budapest-Józsefváros. Raktári munkástársainak nagy a panaszaik Garai, Czeiner és Varga raktárnokok durva, brutális bánásmódja ellen. Melegen ajánljuk ennek a három urnak, hogy zabolázzák meg a nyelvüket, mert a gorombáskodás és neveltlenség nem tartozik hivatalos kötelességeikhez és igen kellemetlen következményekkel járhat.

Petrozsény, Noskovce, Pécsvárad. Küldeményeiket köszönettel vettük és a mozgó- és pályaeorvosok memorandumához becses anyagnak fogjuk felhasználni.

Szabadka. A közlemény elmarad, miután Sz. ur kijelentette felelős szerkesztőnk előtt, hogy állítólagos nyilatkozata félreértésen alapulhat csak, mert ő nem ellensége a Vasúti Munkások Országos Szövetségének, sőt mint fölvilágosított ember, ő maga, is kívánja Szövetségünk felvirágzását. Mi magunk részéről ezt a nyilatkozatot leszögezzük, azzal a megjegyzéssel, hogy Sz. urnak módjában áll szavai őszinteségét tettekkel is bebizonyítani.

K. p. u. villanytelep. Schilling Károly, Keil Károly, Mándli Béla és Halusinszky Györgyöt fölszólítjuk, bánjanak a munkásokkal tisztességesebben, mert különben kénytelenek leszünk üzemleiket az üzletvezetőség figyelmébe ajánlani.

«Fájdalmas emlékek». Alkalomadtán sorát ejtjük. Lapunk a legtrikább esetben közöl egy folytatásos tárcát. Négy-öt folytatással pedig egyáltalában nem. Szív. üdv.

Kiadóhivatali üzenet.

Értesítjük lapunk előfizetőit, hogy azoknak a lapjait, kik a felszólítás dacára sem rendezték hátralékaikat, a hét folyamán beszüntettük és ezentul az előírt szabályokhoz a legszigorubbán ragaszkodunk. Ismételve figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy előfizetésüket lejáratkor pontosan ujjtsák meg.

W. Z. Zágráb. A 480 koronát megkaptuk, azonban előfizetése a beküldött összeggel együtt is június 31-én lejárt.

Felelős szerkesztő: **Farkas Izor.**

Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet.**

Biraucz Döme könyvnyomdája Budapesten, VII., István-ut 11.

CSERE.

Szolnoki tűzikovács cserélne az Északi főműhely vagy a Rákosi műhelybe.

Ujzsolnai kazánkovács cserélni óhajt az Északi főműhely vagy a jobbparti üzletvezetőség területi fűtőházba.

Pécsi asztalos cserélni óhajtana budapesti főműhely valamelyikébe.

Keleti pályaudvari fűtő cserélne dombóvári vagy kaposvári fűtővel.

Zágrábi tűzikovács cserélni óhajt Kaposvár, Szolnok, vagy Szombathelyi műhelybe.

Debreceni szakképzett tűzikovács cserélne bármely műhelybe.

Békéscsabai fűtőházi géplakatos cserélne bármelyik szegedi fűtőházba.

Temesvári géplakatos cserélni óhajt budapesti műhelybe.

Ujzsolnai fűtőházi géplakatos cserélne Érsekújvárra lehetőleg e hóban. 100 korona átköltőzködési kárpótlást hajlandó fizetni.

Összes címek a kiadóhivatalban.

Polgári iskolai vizsgálatot tenni dékózók forduljanak teljes bizalommal **ZSOLDOS** tanárhoz, Budapest, Kerepesi-ut 63., IV. em. 30

A m. kir. államvasutak menetrendje.

Vonatok indulása Budapestről és érkezése Budapestre. (Érvényes 1906. évi május hó 1-től)

Budapest-nyugoti p. u.—Párkány-Nána és vissza.																															
Állomások	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.			
	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.			
Budapest-ny. p. u. ind.	548	600	615	655	720	805	850	920	935	1135	1135	1215	1225	110	215	230	230	320	415	425	520	610	620	655	715	720	800	820	1020	1020	1045
Palota-Ujpest — " — ér.	601	618	633	711	758	822	905	933	953	1140	1152	1231	1241	125	236	243	338	431	438	533	622	632	721	780	817	822	902	915	1015	1045	1045
Vác — " — ér.		652					958	1012								333			516	612			702	721		822	902		1022	1122	
Nagy-Maros — " — ér.		725					1030	1043								410			545	611			745	741		912			1120	1152	
Párkány-Nána — ér.		808						1125								500							822	801					1222	1222	

Budapest-keleti p. u.—Bicske és vissza.																															
Állomások	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	T. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.
Párkány-Nána — ind.				425	452		522				630		819									1222							622	822	
Nagy-Maros — " — ér.				512	522		616				655	720		822								1145							713	822	
Vác — " — ér.				542	614		651				728	752		857								1222	109						750	912	
Palota-Ujpest — " — ér.	422	517	609	622	652	712	731	741			832	854		1002	1037	1149	1219	106			156	249	342	347	522	532	542	622	722	822	922
Budapest-ny. p. u. — ér.	412	522	625	635	725	725	745	800	810	815	910	925	1120	1150	1225	120	140	210	305	355	405	540	545	555	620	720	820	845	945	1015	

Továbbá: Sz. v. 139. I-III. Vác ind. 922; Palota-Ujpest ind. 1022; Budapest-ny. p. u. ér. 1022. — Sz. v. 129. I-III. Nagy-Maros ind. 912; Vác ind. 922; Palota-Ujpest ind. 1022; Budapest-ny. p. u. ér. 1022. — Sz. v. 171. I-III. Palota-Ujpest ind. 1102; Budapest-ny. p. u. ér. 1120. — Sz. v. 121. I-III. Párkány-Nána ind. 822; Nagy-Maros ind. 922; Vác ind. 1022; Palota-Ujpest ind. 1112; Budapest-ny. p. u. ér. 1120.

© Csak május hó 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon közlekedik. — * A 118. és 117. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

«Nagy-Maros—Visegrád» és «Esztergom-csavargözös» megállóhelyeken a Dunán való átkelést csavargözösök közvetítik.

Budapest-keleti p. u.—Hatvan és vissza.																														
Állomások	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
	I-III.	I-III.	I-II.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	
Budapest-k. p. u. ind.	620	645	725	800	815	850	900	915	1220	1220	150	210	225	300	325	420	620	715	820	920	920	920	920	920	920	920	920	920	1020	1020
Bpest-Kelenföld — " — ér.	649	713	751	815	835	907	915	1242	1242	207	227	245	315	355	450	725	725	822	822	822	822	822	822	822	822	822	822	822	1022	1022
Bicske — " — ér.		819	830					945	1015	136		245			345			558		822								1102	1222	

Jegyzet: * A 12., 11. és 1005. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Budapest-keleti p. u.—Szolnok és vissza.																														
Állomások	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
	I-III.	I-II.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	
Budapest-k. p. u. ind.	616	710	740	745	810	835	935	1235	130	215	225	250	330	520	535	625	720	815	845	920	920	920	920	920	920	920	920	920	1020	1110
Gödöllő — " — ér.	721	745		820	900	939	1046	148	238	254	337	356	409	625		722	722	822	822	822	822	822	822	822	822	822	822	822	1022	1222
Hatvan — " — ér.	807	815	848		949	1022	1140	227		327	415		443		722	822		1022	1122									1222	1222	

† Gödöllő és Budapest k. p. u. között május 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon az utasok felszállása ki van zárva.

Budapest-keleti p. u.—Szolnok és vissza.													
Állomások	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-II.	I-III.	I-III.	I-II.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.
Budapest k. p. u. — ind.	725	800	900	1220	200	235	240	545	725	915	1012		
Nagy-Káta — " — ér.		941	1041	1232	304		458	724	925	1022	1122		
Ujvázas — " — ér.	859	1024	1119	321		406	547	822	920	1022	1222		
Szolnok — " — ér.	916	1050	1140	407		423	622	922	1012	1112	1222		

Jegyzet: X Az 506., 1722., 506. és 607. sz. vonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.